

‘Pas op voor Schrikspanning’

Af en toe zijn er van die weken dat de stilte in jezelf ver te zoeken is.

De donkere dagen van kerstmis geven de ziel aanleiding tot introspectie, ergens wil ons systeem verstillen maar ondertussen gaan de gedachten in hun eigen tempo voort.

Op een wandeling in de sneeuw kwam ik het bordje tegen ‘Pas op voor Schrikspanning’.

Een eenvoudig prikkeldraad hek dat het wild in het bos moet houden en daarom schrikdraad heet.

Maar het leek wel of dat schrikdraad ook in mij zat. Iemand hoefde maar iets te zeggen of te doen of niet te doen en hup, daar kwam weer een ontlading van woede en spanning die me als het ware ‘overkwam’ hoewel ik weet dat niets je zomaar overkomt en dat je zelf degene bent die dit creëert. Dus vanwaar die ‘schrikspanning’ in plaats van vredige stilte die je mag verwachten bij een verstild landschap.

Ik heb het maar opgevat als een grote schoonmaak waarin ik die emoties uiteindelijk verwelkom en doorzie zodat uiteindelijk een nieuwe balans kan ontstaan.

Nu aan de vooravond van 2010 en een nieuw decennium is dat wat onduidelijk was uitgesproken en zijn de lijnen naar de toekomst uitgezet.

Een toekomst die alleen kan floreren als ik meer stilte toelaat, meer momenten van ‘rusten in het Zijn.’

Ik wens iedereen toe dat de schrikspanning mag afnemen ten gunste van verblijven in het Zijn en het eigen drama doorzien.

Ida Guinee